Wiadomości Uczelniane

Wyższa Szkoła Inżynierska w Opolu

Nr *10 kwiecień · 1992

Z PRAC SENATU

Siedemnaste w tej kadencji posiedzenie Senatu, które odbyło się 15 kwietnia br. miało następujący porządek obrad:

1. Sprawy osobowe.
2. Sprawy studenckie.
3. Dyskusja w sprawie aktualizacji ustaw: o szkolnictwie wyższym oraz o tytule naukowym i stopniach naukowych.
4. Perspektywiczny program rozwoju Uczelni.
5. Zatwierdzenie planu wydawniczego na rok bieżący.
6. Zapytania, komunikaty i wolne wnioski.
7. Zatwierdzenie protokołu z posiedzenia Senatu w dniu 18 marca 1992 r.

Rektor prof. P. WACH w imieniu własnym i Senatu WSI złożył gratulacje prof. dr. hab. inż. Ewaldowi MASZE z powodu otrzymania profesury belwederskiej.

Rektor poinformował Senat o zatwierdzeniu przez CK habilitacji dr. inż. W. SIŁKI, docenta na Wydziale Mechanicznym.

Rektor złożył podziękowanie za współpracę dyrektor administracyjnej mgr Barbarze OGONOWSKIEJ, która przerywa pracę w naszej Uczelni z końcem bieżącego miesiąca.

W wyniku przeprowadzonego głosowania Senat pozytywnie zaopiniował wniosek dyrektora Instytutu Matematyki Fizyki i Chemii poparty przez Radę Instytutu o mianowanie prof. dr. hab. Stefana POKRZYWNICKIEGO na stanowisko kierownika Zakładu Chemii.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek dziekana Wydziału Elektrotechniki i Automatyki, złożony za zgodą Rady Wydziału o mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Opolu dr. hab. inż. Wiesława MARSZAŁKA.

c.d. na str. 3

WYWIAD Z...

Z prof. dr. hab. inż. Zdzisławem KABZĄ dziekanem Wydziału Elektrotechniki i Automatyki rozmawia Krystyna DUDA

▪ Panie Dziekanie, kieruje Pan Wydziałem, który jeszcze kilka miesięcy wstecz funkcjonował jako Instytut, wtedy również przez kilka lat był Pan jego dyrektorem. Czy zechciałby Pan zatem w kilku zdaniach przedstawić jego kondycję naukową, kierunki rozwoju i zmiany w strukturze, które spowodowały przekształcenie Instytutu w Wydział?

Wydział Elektrotechniki i Automatyki Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Opolu jest kontynuatorem tradycji Wydziału Elektrycznego przekształconego w 1975 r. w Instytut Elektrotechniki (na prawach wydziału). Rozwój tych jednostek organizacyjnych został szczegółowo przedstawiony w Zeszycie Naukowym WSI serii Elektryka Nr 32 wydanym z okazji zjazdu absolwentów i XXV-lecia WSI. Dynamiczny rozwój elektroniki, automatyki, informatyki oraz inżynierii komputerowej spowodował powstanie w dużych i silnych kadrowo uczelniach odrębnych wydziałów dla każdego z wymienionych wyżej kierunków kształcenia. W małych uczelniach specjalności te rozwijane były na wydziałach elektrycznych. W procesie edukacji inżynierów nie można pominąć tych nowoczesnych dyscyplin i specjalności. Dlatego w opolskiej uczelni technicznej powstał w 1991 r. Wydział Elektrotechniki i Automatyki z przekształcenia Instytutu Elektrotechniki zarządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 18.11.1991 r. Struktura jego jest dwustopniowa oparta o zakłady (katedry) działające na Wydziale:

- Automatyki, Elektroniki i Informatyki,
- Elektrotechniki,
- Przetwarzania i Użytkowania Energii Elektrycznej.

Jednostkom tym powierzono opiekę nad specjalnościami dydaktycznymi oraz odpowiednimi profilami dyplomowania. Umożliwiło to maksymalne ograniczenie stanowisk funkcyjnych do dziekana i dwóch prodziekanów oraz trzech kierowników zakładów (katedr), będących jednocześnie opiekunami specjalności dydaktycznych. Kolegialnym ciałem jest Rada Wydziału.

Wydział nasz kształci akutalnie magistrów inżynierów elektryków - na studiach dziennych, inżynierów elektryków - na studiach zaocznych

oraz inżynierów elektryków - na studiach dziennych w specjalnościach: Automatyka i Metrologia, Automatyzacja Procesów Przemysłowych, Elektroenergetyka z podziałem na: elektroenergetykę przemysłową i elektrownie, Przetwarzanie i Użytkowanie Energii Elektrycznej. Wszystkie specjalności mają różne profile dyplomowania. Ponadto Wydział dokształca inżynierów na studiach podyplomowych:

- eksploatacja systemów mikroprocesorowych,
- eksploatacja komputerowych systemów automatyki i pomiarów w przemyśle,
- racjonalna eksploatacja urządzeń elektroenergetycznych w energetyce zawodowej.

• Można zatem stwierdzić, że ta nowa struktura sprawdza się dając pozytywne efekty naukowe i dydaktyczne?

Jest już tradycją na Wydziale to, że co pewien czas odbywają się zebrania pracowników z dyrekcją. Na ostatnim spotkaniu w styczniu br. złożone zostało sprawozdanie z działalności Instytutu Elektrotechniki za rok 1991. Na Wydziale zatrudnionych jest 14 profesorów i doktorów habilitowanych. W 1991 r. stopień doktora habilitowanego i stanowiska profesorów nadzwyczajnych uzyskały 4 osoby, stopień doktora uzyskał 1 pracownik, 6 osób uzyskało stypendia habilitacyjne i posiada zaawansowane przewody. Dwie osoby mają otwarte przewody doktorskie. Pięciu pracowników Wydziału odbyło lub przebywa na stażach zagranicznych w takich ośrodkach jak: Uniwersytet w Geuth w Belgii, Instytut Badań Materiałów (DAAP) w Berlinie, w Bochum (stypendium Humboldta), Uniwersytet w Liverpool Międzynarodowy Instytut Fizyki Teoretycznej w Trieście. Podsumowaniem tego sprawozdania była ocena dziekana i prodziekanów, która dokonana została na posiedzeniu Rady Wydziału w dniu 9 kwietnia br. Rada jednomyślnie poparła działalność kierownictwa.

• W jaki sposób zdaniem Pana Dziekana może zyskać na rozwoju Wydziału a więc i Uczelni region, w którym ona funkcjonuje?

Poszerzenie zakresu kształcenia Wydziału o nową specjalność nie może być obojętne dla regionu. Mury Uczelni opuszczą absolwenci - inżynierowie automatycy. Automatyka jako dziedzina wiedzy w zakładach przemysłowych na Opolszczyźnie nie jest jeszcze nazbyt popularna, choć trudno sobie wyobrazić nowocześnie funkcjonujący zakład bez automatyzacji procesów technologicznych i automatyzacji w zarządzaniu przedsiębiorstwem. Z tego powodu nasz Wydział prowadzi działalność nową w regionie tzn. organizuje wspólne seminaria z zakładami przemysłowymi Opolszczyzny. Ostatnie odbyło się 8 kwietnia br. w Zakładach Koksowniczych w Zdzieszowicach pod roboczą nazwą "Komputerowe wspomaganie działalności przedsiębiorstwa". Seminaria stają się forum dyskusyjnym informatyków z zakładów oraz pracowników Wydziału. Problematykę takich spotkań może najlepiej zilustrują tematy referatów np. B. Pamuła "Stan rozwoju informatyki w Zakładach Koksowniczych", K. Grandek "Strategia rozwoju systemu ""Kontrola i Raportowanie produkcji"" jako etapu w tworzeniu systemu informacyjnego Zakładów", J. Wróblewski "Systemy ekspertowe", B. Dobrowolski "Zastosowanie komputerów w zarządzaniu przedsiębiorstwem - stan obecny i perspektywy rozwoju". To doświadczenie pokazuje, że WSI potrafi nie tylko kształcić studentów na poziomie inżynierskim magisterskim oraz dokształcać inżynierów na studiach podyplomowych, organizować kursy programowania i obsługi komputerów dostosowane do potrzeb zakładów przemysłowych, ale także rozwiązywać wiele problemów zakładów przemysłowych związanych z ich komputeryzacją.

W ramach współpracy z regionem została zawarta umowa między naszym Wydziałem a Zespołem Szkół Elektrycznych w Opolu w zakresie drożności kształcenia dla absolwentów Policealnego Studium Zawodowego o specjalizacji Programowanie Komputerowe oraz stworzone zostały możliwości udziału w zajęciach na Wydziale szczególnie uzdolnionych słuchaczy Studium i uczniów Technikum Elektrycznego.

Sądzę, że jest to istotny wkład naszego Wydziału w rozwój całego regionu.

• Czy zechciałby Pan Dziekan przedstawić plany rozwoju Wydziału na przyszłość?

Nie sposób mówić o właściwym rozwoju jednostki bez planów na przyszłość zarówno tę bliską jak i stosunkowo odległą.

W najbliższym roku akademickim nastąpi podział I roku na dwa strumienie: inżynierski (3,5-letni) i magisterski (5-letni). Planujemy rozpocząć kształcenie oprócz inżynierów elektryków - również inżynierów automatyków. O ile w elektrotechnice Wydział ma odpowiednią kadrę profesorów, o tyle w zakresie automatyki jest ich jeszcze za mało. Planujemy więc wzmocnić kadrę, abyśmy mogli kształcić najpierw inżynierów automatyków, a następnie również magistrów inżynierów automatyków.

Za kilka lat chcielibyśmy kształcić studentów w dwóch kierunkach: elektrotechnice oraz automatyce i robotyce.

Następny krok to sięganie po informatykę. Już teraz w tym zakresie prowadzone są prace badawcze, naukowe a do programów kształcenia szeroko wprowadza się problemy informatyczne. Jest to jednak zamiar dość odległy w czasie.

• Jak przebiega realizacja wniosku o prawa doktoryzowania dla Wydziału Elektrotechniki i Automatyki?

W listopadzie ubiegłego roku rektor skierował do Centralnej Komisji do Spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych wniosek o przyznanie uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora nauk technicznych Radzie Wydziału Elektrotechniki i Automatyki. Komisja skierowała wniosek do Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, która ku naszemu zadowoleniu pozytywnie go zaopiniowała. Patrząc optymistycznie na przebieg procedury opiniodawczej spodziewać się można, że od nowego roku akademickiego Rada Wydziału będzie mogła nadawać stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie - elektrotechnika.

• Fakty i liczby, które Pan profesor przytoczył świadczą o tym, że Wydział Elektrotechniki i Automatyki jest Wydziałem o dobrej kondycji i silnej kadrze naukowej, a czy na Wydziale jest zatrudniona wystarczająca liczba młodych pracowników, asystentów?

Asystentów istotnie jest na Wydziale za mało. Jest to jednak problem nie tylko naszej jednostki, lecz ogólnopolski. Uczelnie nie mogą zapewnić młodym ludziom odpowiednich warunków płacowych, mieszkaniowych itd. Ostatnio odeszło od nas trzech asystentów przechodząc do przemysłu. To rodzi pewne komplikacje, naukowe również. Zakłada się, że każdemu nowemu doktorowi habilitowanemu powinno się stworzyć warunki do wypromowania przynajmniej jednego doktora spośród naszych asystentów. Drugiego doktoranta i następnych powinien uzyskać spoza Uczelni. Trzeba przyznać, że "profesorowie tytularni" na Wydziale ze zrozumieniem do tego podchodzą umożliwiając promotorstwo młodszym kolegom. Podam przykład prof. T. Szostka, który w swoim zespole ma trzech młodych profesorów, którzy powinni przed wystąpieniem z wnioskiem o tytuł, wypromować w sumie sześciu doktorów nauk. Niewątpliwie zmiany płacowe w szkolnictwie mogą przyczynić się do zwiększenia zatrudnienia asystentów.

• Jakimi osiągnięciami może poszczycić się Wydział? Czy zechciałby Pan Profesor przybliżyć własną karierę naukową?

Wydział Elektrotechniki i Automatyki, którego mam przyjemność być dziekanem, w swej ponad 25-letniej historii ma wiele osiągnięć. Profesorowie zatrudnieni na Wydziale byli do tej pory promotorami 24 zakończonych przewodów doktorskich realizowanych w innych uczelniach technicznych w kraju, trzy dalsze przewody doktorskie naszych pracowników są w toku. O uznaniu naszej kadry naukowej świadczy także znaczna liczba recenzji prac habilitacyjnych (21), doktorskich (55) oraz opinii wykonywanych przez profesorów Wydziału w sprawie nadania tytułu naukowego (9) zleconych przez różne uczelnie. Ponad to trzech profesorów pracujących na Wydziale jest członkami Komitetów PAN; osiem osób członkami Komisji PAN, a prof. T. Szostek był członkiem Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej do Spraw Kadr Naukowych w latach 1988-1990.

Mamy również duże doświadczenie w zakresie współpracy z zagranicznymi ośrodkami naukowymi o czym już wspomniałem.

Wydział dysponuje wszystkimi laboratoriami odpowiadającymi kierunkom kształcenia i profilom dyplomowania, a dwa z nich związane z diagnostyką techniczną są unikalne w kraju, mianowicie laboratorium diagnostyki maszyn elektrycznych i układów napędowych oraz laboratorium układów izolacyjnych transformatorów dużej mocy.

W ostatnich czterech latach profesorowie i docenci Wydziału kierowali 145 pracami naukowo-badawczymi.

Mamy znaczny dorobek w zakresie publikacji. Nie sposób zresztą przedstawić tu szczegółowo wszystkich osiągnięć Wydziału, zasygnalizowałem te najważniejsze.

Natomiast jeśli chodzi o moją drogę zawodową to chcę powiedzieć, że jestem absolwentem i byłem docentem Politechniki Wrocławskiej. Wielu znakomitych profesorów wywodzących się m.in. z Politechniki Lwowskiej kształtowało moją osobowość. Absolwenci Wydziału Elektrotechniki i Automatyki WSI w Opolu mają również przyjemność kontaktu ze znakomitymi profesorami, z których wymienię tylko prof. prof. Antoniego Plamitzera i Tadeusza Szostka.

Dociekliwych i zainteresowanych moimi osiągnięciami odsyłam do informacji zawartych w księdze jubileuszowej wydanej z okazji XXV-lecia WSI oraz do zeszytu nr 32 Elektryka wydanego z okazji jubileuszu i zjazdu absolwentów Instytutu Elektrotechniki.

Mam ogromną satysfakcję z tego, że mój pierwszy doktorant Bolesław Dobrowolski jest już profesorem naszej Uczelni. Żywię gorącą nadzieję, że rozwój naszego Wydziału i Uczelni będzie taki, że praca będzie stanowić przyjemność i przedmiot dumy i staniemy się środowiskiem, w którym zdolni i ambitni ludzie znajdą warsztaty pracy naukowej na miarę swoich aspiracji.

Rozmawiała Krystyna Duda

c.d. ze str. 1

Senat wyraził zgodę na wystąpienie do Ministra Edukacji Narodowej z wnioskiem o mianowanie na stanowisko profesora zwyczajnego w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Opolu prof. dr. hab. inż. Tadeusza CHMIELEWSKIEGO, dziekana Wydziału Budownictwa.

Prorektor ds. studenckich dr Z. KASPERSKI przedstawił Senatowi punkty Regulaminu Studiów których jednoznaczna interpretacja nasuwa pewna trudności. Po dyskusji i głosowaniu Senat zajął stanowisko w tej sprawie. Szczegóły w dziale Studia i Studenci.

Rektor prof. P. WACH przedstawił i omówił projekt nowelizacji ustawy o szkolnictwie wyższym oraz ustawy o tytule naukowym i stopniach naukowych. W wyniku przeprowadzonej dyskusji Senat postanowił nie wnosić poprawek do projektu ustaw, gdyż wyczerpują one w zasadniczych kwestiach oczekiwania środowiska akademickiego.

Rektor prof. P. WACH przedstawił perspektywiczny program rozwoju WSI na najbliższe 2-3 lata. Oto jego zasadnicze kierunki:

1. Uzyskanie uprawnień do nadawania stopnia doktora nauk technicznych przez Wydział Elektrotechniki i Automatyki (r. 1992/1993).
2. Uzyskanie uprawnień do nadawania stopnia doktora nauk technicznych przez Wydział Mechaniczny (r. 1993/1994).
3. Otwarcie czwartego kierunku studiów: Zarządzanie na poziomie inżynierskim (r. 1993/1994).
4. Po zrealizowaniu pkt. 1,2 i 3 przygotowanie wniosku o przekształcenie WSI w Politechnikę (r. 1993/1994).

Senat zapoznał się z propozycjami Rektora. Szczegóły programu rozwoju i przebieg dyskusji ujmuje protokół z posiedzenia Senatu w dniu 15 kwietnia br., który jest do wglądu w Bibliotece Głównej.

Senat zatwierdził w wyniku głosowania plan wydawniczy na rok bieżący. Obejmuje on następujące pozycje:

prace habilitacyjne	- 11	skrypty	- 8
zeszyty naukowe	- 15	inne	- 6
studia i monografie	- 10	rezerwa	- 17

Senat zatwierdził protokół z posiedzenia w dniu 18 marca 1992 r.

STUDIA i STUDENCI

Na wniosek Samorządu Studenckiego od 1 marca 1992 r. zmieniona została "podstawa naliczania stypendiów socjalnych. Dla studentów zamiejscowych wynosi 1.050.000 zł., natomiast studenci miejscowi mogą otrzymać stypendium socjalne, gdy dochód miesięczny w ich rodzinach nie przekracza kwoty 900 tys. zł.

Zmieniono także tabelę określającą wysokość stypendiów uzależnionych od wyników w nauce. Utrzymano średnią ocen nie niższą niż 3,50, od której studenci otrzymują stypendium za wyniki w nauce. Jednakże obniżono do 200.000 zł. (poprzednio 220.000 zł) stypendium uzależnione od wyników w nauce osobom, które za semestr zimowy uzyskały średnią ocen nie niższą niż 3,50.

Obniżona - w porównaniu z ubiegłym rokiem akademickim - dotacja finansowa Ministerstwa Edukacji Narodowej zmusza Samorząd Studencki i Władze Uczelni do bieżącego śledzenia kosztów pomocy materialnej udzielanej studentom studiów dziennych i bieżących korekt regulaminu pomocy materialnej.

Za luty 1992 r. studentom wypłacono stypendium pieniężne w kwocie 212.600.000 zł., zaś stypendia za marzec wynoszą 237.600.000 zł. Koszty stypendiów pieniężnych w styczniu 1992 i grudniu 1991 wynosiły odpowiednio:

- styczeń 1992 - 261.900.000 zł,
- grudzień 1991 - 294.200.000 zł.

Spadek wypłat stypendialnych w lutym i marcu 1992 r. związane jest z odejściem licznej grupy studentów lat pierwszych w wyniku braku zaliczenia I semestru lub rezygnacji samych zainteresowanych z dalszej nauki.

M. Zielińska

Na posiedzeniu Senatu w dniu 15 kwietnia br. uściślono interpretację trzech punktów Regulaminu Studiów WSI dotyczących:
1. zaliczeń z wykładów, które w danym semestrze nie kończą się egzaminem,
2. warunkowych zaliczeń sesji egzaminacyjnej,
3. ilości podanych terminów egzaminów w sesji.

W wyniku głosowania ustalono:

ad.1 wykładowca może odmówić zaliczenia z wykładu, który w danym semestrze nie kończy się egzaminem tylko wtedy, gdy student nie ma zaliczonych zajęć obowiązkowych (ćwiczenia laboratoria),

ad.2 student może ubiegać się o warunkowe zaliczenie sesji egzaminacyjnej mając ostateczną ocenę niedostateczną tylko z jednego przedmiotu,

ad.3 harmonogram sesji egzaminacyjnej powinien zawierać co najmniej cztery terminy egzaminów do wyboru.

Z ŻYCIA UCZELNI

Prof. dr hab. inż. Ewald MACHA z Wydziału Mechanicznego naszej Uczelni odebrał 7 kwietnia br. w Belwederze z rąk Prezydenta RP decyzję o nadaniu tytułu naukowego profesora. Gratulujemy.

-o-

Centralna Komisja ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych zatwierdziła uchwałę Rady Wydziału Mechanicznego i Energetycznego Politechniki Śląskiej o nadaniu stopnia doktora habilitowanego nauk technicznych doc. dr. inż. Wojciechowi SIŁCE z Wydziału Mechanicznego naszej Uczelni. Gratulujemy.

-o-

31 marca br. w Uniwersytecie Śląskim miało miejsce regionalne spotkanie rektorów z parlamentarzystami województwa katowickiego. Rektorzy, którzy wzięli udział w spotkaniu reprezentowali uczelnię województw częstochowskiego, katowickiego i opolskiego. WSI w Opolu reprezentował rektor prof. P. WACH oraz prorektor prof. J. SKUBIS.

Celem spotkania było przedstawienie posłom i senatorom stanowiska środowisk naukowych w sprawie nakładów na naukę w tegorocznym budżecie państwa.

-o-

Z krótką roboczą wizytą w Ministerstwie Edukacji Narodowej byli 30 marca br. rektor prof. P. WACH i prorektor prof. J. SKUBIS. W departamencie finansów przedstawili sytuację finansową WSI oraz rozeznali perspektywy finasowania Uczelni do końca bieżącego roku. Żadne wiążące decyzje w tej sprawie nie mogą być podjęte przed zatwierdzeniem budżetu państwa.

W Radzie Głównej rektorzy zapoznali się ze stanem prac nad wnioskiem o uzyskanie praw doktoryzowania dla Wydziału Elektrotechniki i Automatyki naszej Uczelni.

-o-

Z okazji Dnia Służby Zdrowia (7 kwietnia) rektorzy naszej Uczelni złożyli na ręce kierownika Międzyuczelnianej Przychodni dla Studentów doktor Marii MAJEWSKIEJ-ROJEK serdeczne życzenia i kwiaty dla wszystkich pracowników przychodni oraz wyasygnowano kwotę 2 mln. zł. na zakup leków, głównie stomatologicznych.

-o-

Utrudnienie jakim jest zastosowana na Uczelni blokada połączeń telefonicznych daje odczuwalne efekty finansowe. Opłaty za rozmowy telefoniczne w grudniu 1991 r. wyniosły 73 mln. zł. w lutym 1992 r. ok. 57 mln., a w marcu ok. 25 mln. zł.

-o-

W większości obiektów WSI (również w DS-ach) zainstalowane już zostały liczniki centralnego ogrzewania. Dzięki temu obniżone zostaną koszty eksploatacji budynków w sezonie grzewczym o ok. 7 mln. zł. miesięcznie, poza sezonem o ok. 3 mln. zł. Zanim jednak można będzie podliczyć oszczędności uzyskane tą drogą liczniki muszą "na siebie zarobić", gdyż kosztowały Uczelnię ok. 28 mln. zł.

-o-

9 kwietnia br. na zaproszenie wojewody opolskiego R. ZEMBACZYŃSKIEGO i ordynariusza diecezji opolskiej ks.biskupa A. NOSSOLA, Rektor uczestniczył w spotkaniu, z przebywającą na Opolszczyźnie delegacją niemiecką, której przewodniczył wiceminister spraw wewnętrznych RFN Dr Horst WAFFENSCHMIDT.

-o-

10 kwietnia br., po raz kolejny, Rektor wziął udział w obradach 5-tej sesji popularno-naukowej nt.: Zastosowanie Elektroniki i Informatyki, zorganizowanej przez Zespół Szkół Elektrycznych w Opolu. Corocznie, absolwenci tej szkoły są potencjalnymi kandydatami na studia w naszej Uczelni.

-o-

Na Wydziale Mechanicznym ogłoszono konkurs na stanowisko profesora nadzwyczajnego w WSI w specjalności budowa i eksploatacja pojazdów samochodowych oraz na stanowisko adiunkta w specjalności metaloznawstwo.

-o-

W dniach 4-15 maja br. złoży w Polsce wizytę delegacja Sekretariat Der Ständigen Konferenz Der Kultursminister Der Länder In Der Bundesrepublik Deutschland, reprezentującą Wspólnotę Europejską w ramach programu ERASMUS. Przedstawiciele Sekretariatu chcą zapoznać się bliżej z polskim systemem szkolnictwa wyższego w kontekście działań prowadzonych przez ośrodki Wspólnoty zajmujące się ekwiwalencją.

W naszej Uczelni delegacja przebywać będzie 13 maja. Oprócz Opola w jej programie są uczelnie w Gdańsku, Warszawie i Wrocławiu.

-o-

W maju br. przebywać będą w Wyższej Szkole Inżynierskiej naukowcy z Technische fachhochschule Würzburg-Schweirtfurt z Niemiec. Szczegóły w następnym numerze "Wiadomości Uczelnianych".

SPORT

SPORT AKADEMICKI NA UCZELNI

W dniach 3-5.04.1992 r. odbyły się XVI Akademickie Mistrzostwa Polski Typu Uczelni Wyższych Szkół Inżynierskich, Wyższych Szkół Morskich i Filii Politechnik w piłce siatkowej mężczyzn. Udział brały reprezentacje Uczelni: OND Katowice, WSM Szczecin, WSI Koszalin, WSI Zielona Góra, WSI Radom i WSI Opole. Mecze rozgrywano każdy z każdym. Nasi studenci stworzyli miłą i sympatyczną atmosferę, chociaż w rywalizacji sportowej na boisku okazali się mniej gościnni zwyciężając wszystkie zespoły w czasie całego turnieju nie przegrywając nawet seta.

Złotym medalistą - XVI AMPTU został zespół WSI Opole - 10 pkt. Nasz zespół reprezentowali studenci:
1. Dariusz KRAWIEC, 2. Rajmund HANUSIK, 3. Marcin CHMIELEWSKI, 4. Krzysztof JURCZYŃSKI, 5. Dariusz CIAPA, 6. Mariusz SZARADOWSKI, 7. Andrzej SZCZYGIEŁ, 8. Wojciech DOMERADZKI, 9. Mariusz PROKOP, 10. Krzysztof MARKOWSKI. Trener zespołu mgr Paweł CZEREPOK, kierownik zespołu mgr inż. Wojciech SZEWCZYK.

WSM SZCZECIN	- II miejsce	- 8 pkt.
WSI ZIELONA G.	- III miejsce	- 6 pkt.
WSI KOSZALIN	- IV miejsce	- 4 pkt.
WSI RADOM	- V miejsce	- 2 pkt.
OND KATOWICE	- VI miejsce	- 0 pkt.

Pierwsze trzy zespoły otrzymały medale złote, srebrne i brązowe, puchary, dyplomy, proporczyki, plakietki okolicznościowe. Pozostałe ekipy uhonorowane zostały dyplomami i proporczykami. W opinii trenerów i sędziów zostali wybrani: najlepszy atakujący - Rajmund HANUSIK WSI Opole najlepszy rozgrywający - Tomasz JUREKO WSM SZCZECIN, najwszechstronniejszy - Dariusz KRAWIEC WSI Opole otrzymując z rąk Władz Uczelni nagrody rzeczowe.

W czasie uroczystego zakończenia XVI AMPTU zostali pożegnani studenci - siatkarze, absolwenci Wydziału Budownictwa: Marcin CHMIELEWSKI, Dariusz KRAWIEC, Rajmund HANUSIK za godne reprezentowanie barw AZS w latach 1985/86 do 1991/92 otrzymali z rąk dziekana prof. dr. hab. inż. Tadeusza CHMIELEWSKIEGO pamiątkowe puchary wraz z dyplomami przy ogromnym aplauzie sympatyków piłki siatkowej.

W dniach 24-26.04.1992 r. w sali Wyższej Szkoły Inżynierskiej przy ul. Luboszyckiej odbyły się finały o wejście do II ligi kobiet. Uczestniczyły zespoły:
GAWEX Szczecinek, VIS Skierniewice, AZS Opole, Tarnovia Tarnów.
Awans do II ligi kobiet zdobyły zespoły Tarnovia Tarnów i AZS Opole.

Informujemy, że w Studium WFiS istnieje możliwość wypożyczenia sprzętu sportowo-turystycznego na okres letni. Zainteresowanych serdecznie zapraszamy.

P. Czerepok

SPRAWOZDANIE CENTRALNEJ KOMISJI DO SPRAW TYTUŁU NAUKOWEGO I STOPNI NAUKOWYCH Z DZIAŁALNOŚCI W 1991 R.

I. Powołanie Centralnej Komisji i rozpoczęcie działalności

Centralna Komisja do Spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych powstała zgodnie z postanowieniami rozdziału 4 ustawy z dnia 12 września 1990 r. o tytule naukowym i stopniach naukowych (Dz.U. nr 65 poz. 386). Przepisy ustaw przewidywały, że Centralna Komisja będzie organem wyłonionym przez osoby z tytułem naukowym w drodze wyborów.

W dniu 23 listopada 1990 r. Prezes Rady Ministrów wydał rozporządzenie określające zasady i tryb wyboru członków Centralnej Komisji oraz powołał siedmioosobową komisję wyborczą.

Komisja wyborcza rozpoczęła swą pracę w dniu 28 listopada 1990 r. i w tym dniu zwróciła się do jednostek uprawnionych do nadawania stopnia naukowego doktora o zgłaszanie określonej liczby kandydatów na członków Centralnej Komisji, reprezentujących dyscypliny naukowe, objęte zakresem uprawnień danej jednostki.

Na 480 jednostek uprawnionych zgłoszenia nadesłało 450 jednostek (93,7%). Zgłoszono 1179 kandydatów na 220 miejsc w Centralnej Komisji.

Wszystkich zgłoszonych prawidłowo kandydatów komisja wyborcza umieściła na kartach wyborczych oddzielnych dla każdej dyscypliny naukowej. Wybory odbywały się oddzielnie w każdej dyscyplinie.

Każdy z wyborców otrzymywał karty do głosowania z całej dziedziny nauki, ale oddać mógł swój głos tylko w jednej dyscyplinie, przez siebie wybranej. Oprócz skierowania do wyborców pisma z załączonymi kartami wyborczymi komisja wyborcza ogłosiła w ogólnopolskim wydaniu dziennika "Rzeczpospolita" z dnia 25 stycznia 1991 r. o przeprowadzonych wyborach i możliwości oddania głosu. Głosy przyjmowane były, zgodnie z zapowiedzią, do 7 lutego 1991 r. Na 7976 profesorów, do których zwrócono się o oddanie głosów, w głosowaniu wzięło udział 5884 (73,8%).

Głosów ważnych oddano 5508, głosów nieważnych 376. Za głosy nieważne uznano te, które zostały oddane w więcej niż 1 dyscyplinie lub na większą liczbę osób niż określono w zasadach wyborów.

Po obliczeniu wyników głosowania w dniu 14 lutego 1991 r. przewodniczący komisji wyborczej przekazał Prezesowi Rady Ministrów wyniki wyborów oraz skład osobowy wybranej Centralnej Komisji.

Spośród 220 wybranych członków Centralnej Komisji 179 (81,4%) to pracownicy szkół wyższych, 20 (9,1%) - pracownicy placówek PAN i 21 (9,5%) - pracownicy jednostek badawczo-rozwojowych.

Bliższe informacje o miejscu pracy członków Centralnej Komisji przedstawiono w załączniku nr 1.

W dniu 19 kwietnia 1991 r. zwołane zostało plenarne posiedzenie Centralnej Komisji, na którym dokonano wyboru dwu kandydatów na przewodniczącego: prof. Czesława Olecha i prof. Jerzego Pelca.

Wybrano także prof. Osmana Achmatowicza na sekretarza Centralnej Komisji.

W czasie omawianego posiedzenia plenarnego uchwalono także statut Centralnej Komisji i dokonano podziału jej członków na 6 sekcji stałych.

Na tym posiedzeniu Centralna Komisja podjęła także uchwałę o przedłużeniu czasu obowiązywania wykazu dziedzin nauki i dyscyplin naukowych dla potrzeb nadawania tytułu naukowego i stopni naukowych, do czasu opracowania i uchwalenia nowego wykazu (zgodnie z ustawą wykaz dotychczasowy przestał obowiązywać w dniu 31 marca 1991 r. wraz z innymi aktami wykonawczymi do poprzedniej ustawy).

Brak obowiązującego wykazu dziedzin i dyscyplin był formalną przeszkodą w nadawaniu tytułu i stopni naukowych, zaś opracowanie nowego wykazu wymaga odpowiedniego czasu na zebranie uwag i propozycji zmian oraz analizy skutków ich wprowadzenia (możliwość utrzymania i uzyskiwania uprawnień w świetle formalnych wymagań ustawowych, dotyczących stanu zatrudnienia).

Prace organizacyjne związane z rozpoczęciem działalności Centralnej Komisji zostały zakończone z chwilą powołania jej przewodniczącego. Funkcję tę Prezes Rady Ministrów powierzył prof Jerzemu Pelcowi.

II. Działalność organów Centralnej Komisji

Robocze posiedzenia organów Komisji rozpoczęły się od maja 1991 r. Centralna Komisja działa w 6 następujących sekcjach stałych: I - Nauk Humanistycznych i Społecznych, II - Nauk Ekonomicznych, III - Nauk Biologicznych, Rolniczych i Leśnych, IV - Nauk Medycznych, V - Nauk Matematycznych, Fizycznych, Chemicznych i Nauk o Ziemi, VI - Nauk Technicznych. Działa ponadto doraźna Sekcja Nauk Wojskowych (sekcja VII), której skład formowany jest odpowiednio do charakteru rozpatrywanych spraw.

Wybrane na zebraniu plenarnym Prezydium składało się z 14 osób: po dwie osoby wybrane przez każdą z 6 sekcji stałych (w tym przewodniczący tych sekcji) oraz przewodniczący i sekretarz

Komisji. W grudniu 1991 r. drugie zebranie plenarne wybrało 2 zastępców przewodniczącego Komisji, którzy uzupełnili skład Prezydium do 16 członków.

Do końca 1991 r. poszczególne sekcje stałe odbyły następującą liczbę posiedzeń: sekcja I - 11, sekcja II - 8, sekcja III - 8, sekcja IV - 8, sekcja V - 10, sekcja VI - 10. Prezydium zebrało się 6 razy. W miesiącach wakacyjnych (lipiec i sierpień) posiedzenia nie były organizowane.

Ponadto, oprócz zebrania plenarnego inaugurującego działalność odbyło się (o czym wyżej już wspomniano) drugie zebranie plenarne poświęcone w znacznej części przedyskutowaniu uwag i wniosków dotyczących obowiązującej ustawy o tytule naukowym i stopniach naukowych.

Zał. 1

Członkowie Centralnej Komisji d/s Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych według miejsca pracy

Miasto / Miejsce zatrudnienia	Warszawa	Kraków	Wrocław	Łódź	Gdańsk	Poznań	Lublin	Katowice	Olsztyn	Szczecin	Dydgoszcz	Silezmiasto	Ogółem
Uniwersytety	17	13	4	4	4	8	8	1	-	-	-	-	59
Wyższe Szkoły Techn.	11	9	9	5	4	2	-	-	-	-	-	-	46
Akademie Rolnicze	5	2	5	-	-	4	3	-	2	1	-	-	22
Akademie Ekonomiczne	3	2	2	-	-	1	-	-	-	-	-	-	8
Akademie Medyczne	5	4	-	2	2	3	1	1	-	-	-	-	19
Wyższe Szkoły Pedagog.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	1
Akad.Wychow.Fizyczn.	1	1	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	3
Wyższe Szkoły Morskie	-	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-	-	2
Wyższe Szkoły Wojskowe	5	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	6
Wyższe Szkoły Artyst.	1	1	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	3
ATK	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2
PAN	22	3	-	1	1	1	-	-	-	-	-	-	26
Instytuty	14	1	-	-	-	-	2	-	1	-	-	1	20
Inne	1	-	-	-	-	-	-	-	-	2	1	-	1
Razem:	87	36	20	14	13	20	14	8	3	2	1	1	220

III. Wyniki działalności Centralnej Komisji w świetle niektórych danych statystycznych.

Centralna Komisja rozpoczęła swą działalność w maju 1991 r., tj. po czteromiesięcznym okresie, który upłynął od zakończenia działalności Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej do Spraw Kadr Naukowych (CKK).

To opóźnienie wynika ze zbyt późnego uruchomienia akcji wyborczej (wydanie przepisów, powołanie komisji wyborczej), które nastąpiło w 2 miesiące po wejściu ustawy w życie i ze zwołania pierwszego organizacyjnego zebrania plenarnego dopiero po upływie ponad 2 miesięcy od zakończenia wyborów.

Przerwa w działalności związanej z niektórymi kategoriami spraw była faktycznie znacznie dłuższa np. sprawy nadawania tytułów naukowych i przyznawania uprawnień do nadawania stopni naukowych nie były rozpatrywane przez byłą CKK już od września 1990 r. w wyniku postanowień ustawy ograniczającej kompetencje CKK.

W tej sytuacji Centralna Komisja rozpoczynając działalność zastała ok. 1600 spraw oczekujących rozpatrzenia tj. tyle ile b. CKK rozpatrywała poprzednio w ciągu całego roku. Centralna Komisja działała faktycznie przez 6 miesięcy. Rozpatrzyła ona 1428 różnego rodzaju spraw podlegających jej ustawowym kompetencjom.

W tym czasie wpłynęło do Centralnej Komisji ok. 720 nowych spraw. Mimo więc, że tempo prac Centralnej Komisji dwukrotnie przekraczało tempo napływu nowych spraw, w końcu roku na rozpatrzenie czeka jeszcze ok. 900 różnego rodzaju wniosków o wydanie decyzji lub opinii.

Zał. 2

Liczba spraw rozpatrzonych przez Centralną Komisję do Spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych w 1991 r.

Rodzaj sprawy	Ogółem	pozyt.	negat.	Wnioski ze szkół wyższych: pozyt.	Wnioski ze szkół wyższych: negat.	Wnioski z PAN: pozyt.	Wnioski z PAN: negat.	Wnioski z pozostałych placówek naukowych: pozyt.	Wnioski z pozostałych placówek naukowych: negat.
Tytuł profesora	542	500	42	389	35	52	1	59	6
Habilitacja	673	617	56	529	49	54	-	34	7
Uprawnienia do nadawania stopni naukowych	39	29	10	24	9	5	1	-	-
Odwołania od uchwał RU/RW	23	12	11	10	11	2	-	-	-
Odwołanie od decyzji CK	32	4	28	4	26	-	1	-	1
Inne /zgoda na wszczęcie post. o tytuł nauk. bez habilitacji	5	-	5	-	5	-	-	-	-
Liczba spraw ogółem	1314	1162	152	956	135	113	3	93	14

Ciąg dalszy sprawozdania z działalności Centralnej Komisji - w następnym numerze "Wiadomości Uczelnianych".

Redakcja: Krystyna Duda, Andrzej Michniewicz
Grafik: Elżbieta Ciechocińska
Korekta: Małgorzata Kalinowska
Pow. w DW WSI Zam. 34/92, nakład 300 egz.